

Anfall är bästa försvar

Johann Most

1884

Då vi anser att handlingens propaganda är av nytta, måste vi vara beredda att godta vilka medföljande villkor det än involverar.

Nu vet alla av erfarenhet att ju högre placerad den skjutne eller sprängde i luften är, och ju perfektare utfört attentat, ju större propagandistisk effekt.

Grundförutsättningen för framgång är metodisk förberedelse, att bedra fienden i fråga och överkomma alla hinder som står mellan den som utför dådet och fienden.

Utgifterna som uppkommer vid sådana företag är, som regel, rätt betydande. Faktiskt kan man gå så långt som att säga att möjligheten att en sådan aktion lyckas vnligen beror på om de ekonomiska medlen finns för att överkomma svårigheterna. Nuförtiden öppnar pengar ett antal dörrar man inte kunde bryta upp med kofot. Det övertalande klirrandet av mynt gör människor blinda och stumma. Makten hos ett bankkonto står över vilken ukas som helst.

En man som inte har några pengar kan inte ens sätta foten i "sociteten" utan att göra sig "misstänkt", utan att ställas under bevakning och antingen summariskt arresteras eller åtminstone på något sätt hindras från att genomföra sin revolutionära avsikt. Genom att istället få sig att framstå som elegant och "distingerad", kan samme man röra sig fritt och omärkligt och kommer sannolikt rentav att utdela det avgörande slaget, eller utlösa någon helvetesmaskin gömd i förväg på något bra gömställe.

Ifall då några kamrater inspirerade av idéer som dessa, ifall de beslutar att riskera sina liv för att genomföra en revolutionär aktion, och om – inseende att arbetarnas bidrag bara är en droppe i havet – de konfiskerar de medel med vilka dådet utförs, är enligt vår uppfattning deras aktioner fullständigt korrekta och på intet vis abnorma.

Vi är i själva verket fast övertygade om att det inte finns någon möjlighet för några märkbara operationer att genomföras över huvud taget om inte de nödvändiga medlen har blivit konfiskerade i förväg från fiendeläget.

Därför är den som bifaller en operation mot någon representant för den moderna "tjuvarnas ordning", men samtidigt rynkar på näsan åt det sätt som medlen till det införskaffas, skyldig till den grövsta inkonsekvens. Ingen som anser dådet i sig vara rätt kan ta anstöt av det sätt varmed medlen till det skaffas, för han skulle vara som en man som glädjer sig åt sin existens men förbannar sin födelse. Så låt oss slippa höra något mer av detta idiotiska prat om "moralisk indignation" åt "rån" och "stöld"; från socialisternas munnar är den här sortens pladder är verkligen det dummaste nonsens tänkbart. Är ut och är in bestjälts arbetande människor på allt utom livets blotta nödortf, och han som önskar genomföra någon aktion i proletarietets intresse mot dess fiender tvingas beblanda sig med de privilegierade rånarna och tjuvarna för att konfiskera åtminstone så mycket han kan av det som har skapats av arbetare, och använda det i de rätta syftena. I sådana fall är det inte stöld och rån vi sysslar med, utan just det motsatta.

Därför är de som fördömer finansieringsoperationer av det slag vi har diskuterat också emot individuella revolutionära handlingar; de som förfasar sig över sådana handlingar är totalt oseriösa, de lurar sig själva när de kallar sig för revolutionärer, de förlamar proletarietets mest aktiva och hängivna pionjärer, de prostituerar arbetarrörelsen, och är, när de ses i ett klart ljus, inget annat än svekfulla svartgardister.

Dessutom, i varje "illegal" aktion – oavsett om det bara är en förberedande aktion till någon direkt revolutionär aktion eller inte – störtar lätt oförutsedda omständigheter fram som genom sin natur alltid blott dyker upp mitt i en kritisk situation.

Av vårt resonemang hittills följer att dessa sekundära omständigheter (oförutsedda omständigheter) inte kan separeras från själva aktionen och bedömas enligt särskilt kriterie.

Till exempel: om en revolutionär som står i begrepp att utföra en vedergällningsaktion eller liknande, eller ska konfiskera medlen för en sådan aktion (pengar, vapen, gift, sprängmedel, etc.), plötsligt finner att någon hindrar honom, och om detta sätter revolutionären i den allvarligaste fara, då har han inte bara rätten, utifrån den vanliga uppfattningen om självförsvar och självbevarelsedrift, att förinta vemhelst det är som förrått honom genom sitt ingripande – för den här personens uppdykande kan skicka honom i fängelse eller till schavotten – utan han har rentav en skyldighet inför den sak han kämpar för att sopa bort det oväntade hindret ur hans väg.

Det Anarkistiska Biblioteket

Johann Most
Anfall är bästa försvar
1884

Mottogs den 9 januari från <https://sovversiva.wordpress.com/2009/04/04/anfall-ar-basta-forsvar/>
Freiheit, 13 september 1884. Översatt från *Anarchy Archives*.

sv.theanarchistlibrary.org